

Kr. for samtlige Aktionærer. Jeg gaar dernæst ud fra, at Indkomstskatten, som skal svares til Staten, ikke kommer op paa Maksimum, idet jeg forudsætter, at de paa-gældende Aktionærer staa saa nogenlunde midtvejs paa Skatteskalaen, ikke komme op paa Hundredetusind Kroners Indtægt, men have en god Middelindtægt, da de have Raad til at anlægge Penge i Dampskibsaktier. Jeg gaar altsaa ud fra, at de svare 2 pCt. af deres Indtægt, det er 4,000 Kr. Saa komme vi til Kommuneskatterne, som ligeles hvile baade paa Selskabet og paa Aktionærene. Jeg gaar ud fra, at Selskabet er domicileret i Kjøbenhavn, dette er det gunstigste Tilfælde, idet Skatten i de andre Byer er langt højere, og jeg forudsætter, at naar Lovforslaget er vedtaget, er Indtægtskatten gaaet ned fra 3 pCt. til 2 pCt. Selskabet skal da betale 2 pCt. af den fulde Indtægt eller 4,000 Kr. Dernæst forudsætter jeg, at man gennemsnitlig kan antage, at Halvdelen af Aktionærene i Dampskibsselskabet er bosat i Kjøbenhavn og den anden Halvdel omkring i Landets Købstæder, det er jo nemlig navnlig i de senere Aar meget yndet at anlægge mindre Overskuds-Kapitaler i Dampskibspapirer. Der skal altsaa af Halvdelen af Aktionærene, af dem altsaa, der bo i Kjøbenhavn, svares en Skat af 2 pCt. til Kommunen, det bliver 2,000 Kr. De andre Aktionærer, der ere bosatte i Købstæderne, svare gennemsnitlig 6 pCt. i Kommuneskat og maa altsaa betale 6,000 Kr. af det andet Hundredetusind Kroners Indtægt. Som alle de Herrer kunne regne efter, er der aldeles intet overdrevent i denne Beregning: Dette Selskab med en Aktiekapital af 2 Millioner Kr., og som ejer 4 Dampskibe, kommer altsaa til at svare en Skat af 29,000 Kr. eller 14½ pCt. af deres samlede Indtægter. Men, vil man maaske sige, dette er et Forhold, som ikke rammer, for 10 pCt. er alt for urimelig høj en Indtægt, den kan taale en hvilken som helst Udgift. Nej, det kan den ikke, for de 10 pCt. Udbytte er Vederlag saavel for det paa-gældende Aar som for alle de mange foregaaende Aar, som slet ikke gav nogen Indtægt, og i hvilke der slet intet kunde tjenes ved Dampskibsfarten. I de Aar skulde der ogsaa svares de samme Afgifter til Staten i Form af Konsulatafgift, og i enkelte Tilfælde blev der paa den Maade endog betalt ca. 30 pCt. af Aarets Indtægt i Skat til Staten. Jeg spørger, om det er muligt at fremsætte nogen som helst rationel Begrundelse for Retfærdigheden af denne Beskatningsmaade, og om det virkelig her

i Landet skulde være en uhæderlig Handling at slutte sig sammen i Aktieselskaber for at drive en Virksomhed, om det her i Modsætning til alle andre Lande skulde være nødvendigt ved uhyre Skatter at nedlægge Forbud mod at tage Del i Verdenskonkurrencen paa Skibsstartens Omraade? Det er selvfølgelig ikke Skibsfarten alene, som denne urimelige Dobbeltbeskatning rammer; det er selvfølgelig alle Aktieselskaber, af hvad Navn nævnes kan, men det forekommer mig dog, at dette er mest overskueligt og lettest at bedømme af samtlige Medlemmer, der overhovedet ville tænke over Sagen, vi kende jo alle noget til Dampskibsforholdene.

Det her fremførte er en af de væsentligste Indvendinger, jeg har imod den Maade, hvorpaa man har ordnet det her foreliggende Forslag. I alt Fald er det for mig en af de mest utiltalende Tilføjelser, Skattekommissionen har givet de Reedtz-Thottske Forslag, at man har tilføjet Dobbeltbeskatning ogsaa paa Formue for Aktieselskaber. Jeg indrømmer gerne, at nogen stor finansiel Betydning har det ikke, men jeg synes ikke, man kan lovgive paa den Maade, at man begaar aabenbar og vitterlig Uret mod en Del af vort Samfund, selv om Uretten ikke tæller højt op i Penge.

Naar jeg overhovedet har tilladt mig at udtale en Kritik over det System, hvorpaa Forslaget i sin Tid er bygget, og at udtale min Skuffelse over, at Skattekommissionen har bibeholdt det samme System uden at gøre Forsøg paa at komme til noget andet og mere praktisk, maa jeg dernæst spørge: Hvad er da egentlig Skatteomlægningen, Skattereformens Opgave i dette Tilfælde? Jeg haaber da, vi alle kunne være enige om, at det er to Ting. Det er paa den ene Side at lette vort Landbrug, lette Hartkornet for en Del af de Byrder, der fra gammel Tid og paa en mere og mere trykkende og uretfærdig Maade hvilede paa det, og paa den anden Side inddrage under Beskatningen til Staten saadanne Indtægts- og Formuegenstande, som hidtil ikke have svaret Skat til Staten. Jeg kan præcisere det meget knapt ved en Udtalelse, som rinder mig i Hu fra et Møde i det Aar, da Agrarbevægelsen kom op herhjemme, et Aar, som var præget af mange og varme Møder rundt omkring i Landet. Det blev udtalt paa et af disse Møder her paa Sjælland — en af vore mest intelligente sjællandske Bønder — hvem man Gang paa Gang spurgte: Sig mig, hvad er det egentlig, Agrarerne